

Lubowo

[Lubowo; Lubow]

Wieś królewska w starostwie Drahim.

[1564-1565] We wsi siedziało 18 kmieci, którzy jeszcze nie rozkopali sobie ról i mieli jeszcze cztery lata wolnizny, co świadczy, że była to osada nie tak dawno lokowana [Lustracja 1564-1565, cz. 1, s. 181].

[1579] We wsi uprawiano 19 pólśladów roli. Zamieszkiwało tu 5 zagrodników, sołtys, karczmarz, kowal, owczarz (lubowski i nowodworski; razem 42 gr). Część mieszkańców poniosła straty w czasie pożaru [Pawiński, s. 103].

[1616-1620] Lustracja pomija starostwo Drahim.

[1619] Wieś określona jako przynależna do starostwa wałeckiego. Jednakże pomieszczona pomiędzy innymi miejscowościami wchodzącymi w skład królewskiej Drahim i przypisanymi do powyżej wspomnianej tenuty. Podatki wybierano z 19 pólłanów, z łanu sołectkiego, pólłanu karczmarzkiego, od 8 zagrodników (po 6 gr), 6 komorników (po 2 gr) kowala i rzemieślnika (po 4 gr), pasterza (10 gr). Trzy łany opustoszałe zwolniono z obciążeń fiskalnych, których suma zamykała się kwotą 13 fl 18 gr [APP, Tabela Poznań 2, k. 128v].

[1628-1632] Z chwilą lokacji wsi, jak podaje źródło, siedziało tam 22 kmieci. Po morowym powietrzu pozostało ich 10. Kmiecie płacili staroście 72 fl za naturalia i po 1 fl 16 gr rocznie czynszu – razem 15 fl 10 gr. Byli także zobowiązani do robocizny. Liczbę zagrodników lustracja określiła na 2 (niegdyś 6), a każdy płacił po 23 gr. Karczmarz dawał 20 fl. Sołectwo trzymał Marcin Dunkie w zamian za roczną opłatę w wysokości 30 fl. Dochody z wsi oszacowano na 138 fl 26 gr [Lustracja 1628-1632, cz. 1, s. 45].

[1659-1665] Po wojnie 1655 – 1660 we wsi było 5 kmieci płacących po 24 gr rocznego czynszu. Karczmarz za prawo szynkowania piwa dawał 20 fl. Sołectwo trzymali Jakub i Krystian Maykowie, bracia, legitymujący się przywilejem królewskim z 5 marca 1645 r. Drugi dział sołectwa trzymali Egardus i Michał Łojowie, posiadający przywilej wystawiony 16 stycznia 1651 r., którzy płacili 30 fl rocznie. Łączne dochody ze wsi wraz z folwarkiem oszacowano na 105 fl i 24 gr. [Lustracja 1659-1665, cz. 1, s. 63-64].

[ok. 1710] Wieś pominięta w wykazie podymnego [Bibl. Kórnicka PAN, rękopis BK 360].

Polonia Maior – fontes

[1780] We wsi było 45 dymów płacących po 15 gr [APP, Tabela Poznań 1, k. 101v].